

351
46
NVPTIIS SECVNDIS
**REVERENDI ET
DOCTISS. VIRI DN. M.**

THEODORI FABRICII, ECCLESIAE

Christi Iesu in veterum Soraborum metropoli ad D.

Bartholomæi ministri, atq; illustris Gymnasij

linguæ sanctæ professoris

dignis.

CVM

LECTISS. VIRGINE DORO-
THEA, REVERENDI ET DOCTISS. VIRI

DN. M. NICOLAI KINDII, EIVSDEM ECCLE-

sia pastoris vigilantiss. atq; S. S. Theologiæ

professoris F.

Carmina cum solenni votorum appre-
catione nuncupata

AB AMICIS.

SERVESTÆ

Imprimebat Bonaventura Faber.

ANNO M. D. XCIV.

IN NVPTIAS M. THEO-
DORI FABRICII, COLLEGÆ ET
Compatriis sui, &c.

Est schola conjugium pietatis: Christus in illa,
Ceu Sponsus Sponsam, nos sua membra fovet.
Conjugium reverenter habe, quicumq; vereris
Christum, & qui Christi pars cupis esse gregis.
Sit mens casta tibi, sit lingua & vita pudica,
Ex casto quisquis natus es ipse toro.
Obscœnam fuge spurcitiem cane pejùs & angue;
Impuræ mentis nuncia lingua procax.
Qui tot enim grauium meritis, virtuteq; temnit.
Ora virûm, qui non gnaviter iste malus?
A Christo qui nomen habent, hos ludere dictis.
Haud decet obscœnis; sancta loquela decet.
Dicitur ornatè, tinctum sale quicquid honesti est:
Sed caret ornatu, quod pietate caret.
Sic igitur Theodore novos tibi grator honores,
Ut jubeam spurcos hinc procul ire sales.
Quam thalamo Christus iunxit, propriamq; dicauit,
Ceu summo oblatum munus ab axe cape.
Dorotheam Theodore tibi desponsat ad aram:
Illi munus eris, munus & illa tibi.
Baptismi tinctam sacro quam fonte levavi,
Costa tua est, vitæ casta marita tuæ.
Nos miscere preces, nos jungere vota decebit:
Dux thalami iubeat pondus habere preces.

M. VVolfgangus Amlingus.

EPI.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ SIMONIS STENII IN
nuptias eiusdem Theod. Fabricij.

- α. **Ε**ἰ ἀπεισάσῃς θεμῖς ἐστὶ θεῶν προσεδρέυειν
 οὔτε μερμηῆσαι κοσμικὰ τοὺς ἀγίους.
 ἐν πρώτοις ἢ θεῶν δόξας, κατ' ἀμύμνα Παῦλον
 Ἐκλεκτὸν θεῖης ὄργανον εὐσεβείης.
 Πῶς σὺ γ' ἐτόλμησας λέκτρον θεόδωρε διώκειν
 δεύτερον, ὅτε ἡρὸς χριστῶ ἐὼν θεράπων;
 β. Οὐ πᾶσιν δέδοται ἀγάμοις ἐμδν, ἔπε ὁ Παῦλ[Ⓞ]
 ἤθελεν ἐμβαλεῖν χριστιάδησι βρόχον
 Γράψας ταῦτα, γαμῆν ὅτι λώϊον ἢ πύρραδα
 ἠδ' ὅτι ἐν πᾶσιν τίμιός ἐστι γάμ[Ⓞ]
 καὶ κρίτη ἀμίαντ[Ⓞ]: ἔφη, ἐν πᾶσιν, ἀριθμὸς
 οὔτ[Ⓞ] καὶ δόξας συγκατέκλεισε θεῶν.

ALIVD.

Ως ἐν ταῖς γάμῳ ὑπερεῦ ἡρμοσμένα πάντα
 Δωροῖα νυμφῆ καὶ θεόδωρ[Ⓞ] ἔφυ
 Νυμφί[Ⓞ], ἔνομα καλὸν ὁμοῖοι ἰδ' ἦτα, δόξαι
 Γαμβρὸς καὶ ἐκυρὸς, ἔ θεῶν ἀμφοτέρω.
 Πάντα θεοῖο γάμῳ ἀγαθῶν δατήρ[Ⓞ] ἑάων
 οὔδε ἐν οὖν φεβερὸν τίς γαμέεσσι κενόν.

Paraphrasis Epica

PSALM. XLV.

*Boni ominis causa nunciata nuptijs II. M.
 Theodori Fabricij à Gregor. Bers-
 mano.*

Eruclavit cor meum verbum bonum, &c.

Ert animus, gauido eruclatum pectore carmen
 In laudes thalamumq; mei deducere regis,
 Tu linguæ mihi pleetra moue, quæ nuncia men,
 Expediat voces calamo ceu scriba citato, (tis

Præueniente manu currentia verba secutus.
In regis thalamum poscuntur carmina, cui nec
Mortali de stirpe parem Sol frontis honore
Adspiciat, vultus nec maiestate sereni;
In cuius sedem posuit Suadela labellis,
Et consanguineus Charitum Lepor: omnia fausta,
Omnia læta fauor coeli cui spondet in æuum.

Quin te, quin igitur forti latus ense reuinctum
Ostenta populis, heros fortissime prodi:
Ore ferens præ te diuini signa decõris:
Prodi agedum, insignis specie & splendore coruscus,
Imperij, dum fors fauet, aggressurus honores.
Verbum auriga tui currus moderetur habenas,
Quem volucris raptum per rura, per oppida cursu
Quadrupedes iunctæq; trahant Æstræa Fidesq;
Et quæ coelicolum Clementia maxima natus est.
His tua te virtus ducibus, tua dextera cœlo
Æquabit, factis implens immanibus orbem.

Haud illi hamatis armatæ impune sagittis
Obuia corda feret quisquam: cadet hostica regis
Turba, suoq; frequens consternet corpore terram.
Sic solij inconcussa tui, nec legibus æui,
Nec positis rerum metis inclusa potestas;
Sic sceptri durabit honos, rectiq; tenore
Nixus, & æquali perstans moderamine juris.
Iustitiæ quia nam cultor, quia iuris iniqui es
Hostis atrox, facinusq; doli fraudumq; perosus.
Hinc te conspicuum consortes inter honore,
Dignatumq; suo, Deus, insignemq; fauore,
Lætifico tuus ille Deus perfudit oliuo.
Quo permulsa domus geniali risit odore;
Quem myrrha pascit redolens, casiaq; aloëq;
Incenditq; croco radians & murice vestis:
Inter gratantum plausus, animisq; fauentum,

Egressum

Egressum thalami quæ limine prodit eburni.
Seruitijs accincta manus, stant ordine longo
Progenies regum famulæ, cultuq; decoræ,
Et verrente solum spatioſo ſyrmate paila.
Quas inter ſocij conſors regina cubilis,
Aſiſtens dextræ, verſat ſub crinibus aurum,
Auro innexa ſinus, auro circumdata collum,
Auro, quod largis Ophire dat prodiga venis.
At tu, virgo, aures, memoremq; aduertito mentem,
Teq; tuo dedens regi, dedisce paternam
(Sic fas eſt) cum gente domum; obliuiſcere fratres,
Et conſanguineam, conſortia corpora, prolem;
Hic domus, hic patria eſt; pietas & cura tuorum
In te deſixo concedat regis amori,
Vnius qui vultum oculis animoq; requirit,
Vulnus alens venis, cæcumq; ſub oſibus ignem.
Non huic officio cultus certâſſe priorem
Pœniteat te, virgo; tuum quin nupta maritum,
Quin Dominum venerare, precum non ſegnīs honore.
Sic tibi nata Tyro, magno ceu quæq; paratu
Diues opum, ſic dona feret tibi veſtis & auri:
Inter & has patriæ conſors plebs; extera tanget
Turba tuos ſummiſſa pedes, cum munere largo.
At domus interior regali ſplendida luxu,
Te regum ſata ſtirpe capit, parituraq; reges;
Quam duplex decorat gemmis auroq; corona,
Et palla, & croceo pictum velamen acantho.
Vnde, auro regina gerens baccisq; rigentem,
Et picturatam Phrygio ſubtemine pallam,
Ducitur ad regem, comitum ſtipante caterua,
Virgineo comitante choro, deducitur vxor.
Sanguine quam iunctæ circum glomerantur euntem,
Lætitiæ ingeminans plauſus & vota iuuentus,
Et regem clamore citans ſponſumq; ſecundo:

Cui tacitam in thalamo pertentant gaudia mentem,
 Dum sponsam opperiens vix se capit omine læto.
 Iam tu quos, nupta, heroas dabis, inclyta partu,
 Armorumq; enixa duces, pacisq; magistros,
 Terrarum dominos, super & Garamantas & Indos,
 Qui desiderium fallant tibi dulce parentum,
 Majorum nulli meritis & Marte secundj.
 Hinc mihi materies, hinc carminis argumentum
 Nascetur surgetq; noui, nec nominis ulla
 Immemorem me, virgo, tui post arguet ætas.
 Me dictante, tuos olim memorabit amores
 Posteritas, dum seclorum processerit ordo.

Γ Α Μ Η Λ Ι Α.

 Vis neget occulto fieri connubia fato?
 Ad cuius nutum res tamen orbis eunt.
 Consortem thalami Deus en quod præbeat u-
 nus,

Iam sponsi & sponsæ nomen utrinq; refert.
 Dorotheam ducit Theodorus: & huic Theodoro
 Nubere Dorotheam dextra fidesq; facit.
 Hoc dono utriq; ut vestrum concorditer uti
 Oro concedat, supplice voce, Deus.
 Dexter amor thalamo sit pro custode, penates
 Sincera coëant convaleantq; fide.
 Cætera compulsus prece Christus, vis ea grata est,
 Præstabit, castum qui probat ipse torum.

Α Λ Ι V Δ.

 Νέρες οἱ πολύαυνοι Πισήμητε νόωτε
 Ἀνθρώπων ὄλβον πέντε μετρησὶ τρέπεις.
 Εὐφύια, καὶ τῆς νεότητὸς ἀγωγὴ ἀμώμω,
 Καὶ μὲν ἀπεδάμω τὰ γ' ἀκλόπωτε γάμω.
 Δανάαις

Δανάοις τῆσ' ὑπερίας προχαῖτι, τιλύτης
 Τῶ τε εὐκταίης ἔβιοπῖο τυχεῖν.
 Βαβελίκι ᾧ συμμίσει ἐμοὶ πολυφίλτατε, τέτων
 Συμμέτοχ' ὠπλείσως εὐδόκιμότε ἀγείω.
 Δεκτὲ θεῶ· ὅς ἴποικερῆ τοὶ ἔργον ἐυρύν,
 φέρβει ἴπῃ χθονὶ ὅς πάνθ' ὀπόσ' ἐστὶ, μόν' ὦ.
 Τῶ μὲν κυδῆναμ, θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κεικῶσται,
 Μασεύσης χ' ὀπιῖν ῥηίδιον τιλέσται.
 Αὐτῆ προγνώσῃ σὺ ἢ τῶ γρητῆρ' ἡραμῶ
 Ἐκλαμπρύνῃ, φῦς, δόξατε τῆ γρητῆρ.
 Ἐξοχα ὅς πάντων ποτ' ἔτων τάτε θεῖα διδαχθεῖς
 ῤήματα ἔγλωσσω ἐβραϊκῆ τε γλῶσσαι,
 Ἐπλετο κειρανεῶν τῆς ποιμνῆς χεῖροφιλάντων
 Τῶν οἴων, ἀτρεκέες θεοσεβῆστ' ἀγέλης.
 Ἀλλὰ διδασκῆσαι ἐδάη τὰ γράμματα ἱερά
 Οὐ μόνον, ἀντιδικῶ φέρτατ' ἀντιλέγειν.
 Δῆτα ὁ ἡγητῆρ, ἀγαθὸς κραπερόστ' ἀχμητῆς
 Τῶν κἀπῶν, πρεσβῦν τέτων ἐπεμψε σφόν,
 Μηνασηρῶ ἐν πόλει ἄρδην ἀντιάαδῃ.
 Ταῖς καταβαπτιζῶν ἐκκαπτικαῖς σκοπῆσ,
 Τῶν τε ἐκῆ κατόπιν πόλεμοι θρασὺν ὀρμαινόντων,
 Τὸν παρέχοντ' αὐτῆ ἀίχρα ὠκυμόσσι,
 Ἐντ' ἀκαδημείᾳ τῶν λυκωρεῖδων μετέπειτα
 Ἐβραίων καθαρῶσ ἀπῆρε διδασκαλίᾳ.
 Ἰστερον ἡγεμόνων τῶν ἄσκανίων παναρείων
 Εἰς χθόνα, παμμεδέων ὡς διαταξε θεός,
 Οἴχετα ὄκκ' ἄπῶν, σωρῶδων τῶ πολιεθρῶ
 Μυσπόλοισ ἀγέτης ἔσκεν ἐνεδρῶν.
 Τῆσ' ἡμῶν προλαβόντας ὑφηγέετ' ὄκκ' ἀνεπαχθῶσ.
 Τλίτε θεόπνδσον θεοπέσιοντε γραφίων,
 Θεοφραδῆσ σοφίας αὐτόσυστον ὄμβρον ἰαλλων,
 Πολλὰ διερθεῖστας ἢ ἀκάθεκτα λόγω.
 Τοῖστω γρητῆρ, θεόδωρε ἴπῶνυμε αὐτῆ,
 Εἶδες τὸ πρῶτως ἡελίω φαῖ.

Sleidan.
 Comment.
 Anni 1535.

Παῖς

Πᾶς τοκέϊ ζῶα λίγκι Ⓞ ἐν τῷ χεῖρτι νόωπι,
τὴν ἀγαθὸς μορφῶν, τὰς φρένας ἦτε καλός.
Ἄλλὰ Φυλὼ ὡς σὲ ἐρατῶν ἢ τὰς φρένας ἐδλάε
Μὴ κιβδηλεύῃ τὴν γε νέαν σφαλεράν.
Ἄϊψα γδ ἐν κακότητι βροτῶν ὑποπερκάζεσι,
εἰ μὴ ἐγκόψης νεφετικῶσι λόγοις.
Κεδνὸς ἀπαντα πατὴρ ὡσεὶ φίλον ἢ αὐτὸς δίδαξε,
ἐκπάλαυ ὅσα μαθὼν αὐτὸς ἐχρητο, ἑεὺς.
τῶν τε θεόδειαν σὲ ἐν σήψι μὲν εὐμένων
ἐιζώπη βαθέως, τὴν πάνυ λυσιτελή.
Ἡ γδ αἰὶ θαλέθοντα φέρει χαρίεντά τε καρπὸν,
βλαστίνεσ' ἀβλαβῶς χείματ' Ⓞ, ὡς φέρεσθαι
πολλάκι ἢ ζύμπασσι Ἰπτισημη εἰ μάχαυρα
Δίσυμ' Ⓞ, ἀπασοῦ νόσφι θεοφροσύνης.
καὶ θυμὸν σωτῆρ' ἀρετῆσι κεκασιμῶν εἶναι
παντοίησιν, αἰεὶ ἦεν ὀρεξάμεν' Ⓞ.
ἦθεσι γδ τὸν ζῶσέ τε ἢ κόσμησ' Ἰπτιδόξοις
Ζεὺς, ἔ' ἀσκησις τῆς καλοκαγαθίας,
οὔτ' Ⓞ ἐνὶ φλογέοις τοῖς ἀστράσι φωσφόρ' Ⓞ ἄλλ' Ⓞ,
φωτίον ἐν κεβλή, ἐν ἢ φυτῶσι ῥοδον.
Μᾶλλον δ' ἠξίον καταβάλλεσθαι σε θέμεθλα
θηροκείας νέεσ' ἐκ, τῆς γραφίδος δ' ἱερῆς.
τένεκα ἐβραϊκῶν τῆς γλώσσης, τῆς σοφίας τε
κρυπτῆς ἐξαρκῶν ἰδμονάσ' ὀτραλέως.
ταῦτ' εἰδῶς λαὸν ἢ τὴν νεότητα διδάσκων
εἶ ἐν σεμνεῖω, ἀκροπαγεῖτε νεῶ.
τῶν μακαρίζοντων τε τρίτον μόρ' Ⓞ αἴνους ἀφείλεν
σοὶ ἄλοχον πρῶτῳ. δούτερα ἐκδέχεται,
παρθέν' Ⓞ ἀγγλήεσα, μὴ ὄμματα γοργὰ φέρουσα,
τῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν μίτρα ἀχεραντ' Ⓞ ἔφυ.
τῶν δὲ σε βασιῆ ἡμετέρη ἢ εὐπατέρεια,
κινδῆς ἢ θυρότηρ, ἔ' ἀπὸ πρεσβυτέρη.
δούτερω ἐν ὡς πῆτε γομῶ φίλ' ἀερετε ὀμιλεῖς,
εὐοδέειν ἀγέρ, μὴ σ' ἐμδρ' αἰνόγαμον,

Ἐπιπνέε

Ἐντινὲς ὕψισον καλῶ βασιλῆα λιτῆσι,
 Χεῖρας ἑπαυτείνους πρὸς δία μηπέτην,
 Μνηστὴν σε ἔμμελαι θεοειδῆ, τήντε πάνταγιον,
 Καὶ τέτων ἔνεκεν, νηφαλίως προσεχῆ.
 Τῆ μιν εἰσομδύλω σείρα τῆ δρισοτοκεία,
 Τῶν πασῶν δρετῶν ἤγε κάτοπλον ἔλεω.
 Οὕτως μὴ προσπετῆς ἔσεται ἢ ἡ θεμῖς ἐστὶ,
 Πάντοτε ἀνταῖη τῆτε ἀγνωσία.
 Οἰκυρὸς τ' Ἰπικυρὸς τῆς μύθοις χαλεπίσι
 Ἡ σοι ὑποδρασία ἔδαμῃ δρεγαλέη.
 Ως Ἰπὶ τῶ εὐζῆν πολλαῖς δεκάσι τ' ἐνιαυτῶν
 Κλείσθην ἀμφοτέρῃ τὸν βίον εὐθανάτως.

M. Caspar Vlricus.

ἘΠΙΘΑΛΛΜΙΟΝ.

Ol, inquit ille (sed ore comici loquens
 Sermone cujus volupe Musis dicitur
 Vti, latinè si loqui velint) Ego
 Pol, inquit ille, conjugem quaero mihi,
 Post vestra, Gnatae, quam parens demortua
 Cui gnata maior: invenis facile, pater,
 Peiorem, & illa quam fuit coniux prior,
 Morata quae sit peius: at melior neq;
 Reperirier potis est, eam neq; Sol videt.
 Subscribit hisce, qui truci quasias mari
 Viro reficienti rates navifrago
 Lectos secundos persequentem contulit:
 Maledicti habentq; locum frequentes nuptiae,
 Malum ac recenti fertur auctius malo,
 Iterando fieri nupaias. Amabo te
 Dic quid molestias, quid vltro offers tibi?
 Cur aut capistro conjugali libera
 Fert animus ora denuò submittere?

Plaut. Sti-
cho. Act. 1.
Scen. 1.

Epigr.
Grac. lib. 16

Publ. mim.
Phocyllo.

B

Aliena

Aliena te supplicia non reddunt catum ?
Exempla fors magis te mouent contraria,
Vaniloquus arguitur quibus vates vetus,
Eiusq; subscriptoribus adimitur fides.
Nam sæpè vidimus secundas nuptiis
Prioribus secundiores nuptias :
Sic fat probatam moribusq; comparem
Meliore mutatam meminimus compare:
Qualem tuam, auguror, animi falsus nihil,
THEODORE, DOROTHEEN futuram coniugem.
Namq; ex amissim est optima & castissima,
Et ceu tibi est cognominis, pietate sic
Est apta studiis, apta moribus tuis
(Quorum illa vulgo te eximunt, celo hi locant.)
Cui te Iehova, illamq; dono dat tibi :
Quæ se tibi dat tota, das totum cui :
Frugi est, pudoris plena, plena & officii.
Elucet ex vultu modestiæ decus,
Rutilus laceffunt siderum lumina faces,
Genasq; virginalis inficit rubor :
Flos virginum, decus pudoris, temperans
Sermonis & meri, estq; vincto pectore,
Sic ut tamen non prorsus esse juncea
Videatur. Ornamenta taceo cetera.
Genus excutis? Sata KINDIO: cuius Scholæ
Et Fana Sorabum fidem non nesciunt.
Obstaculo ergo nil, pari quin huic novo
Animis & ore gratulantes conjugum,
Faveamus apprecando animitus prospera.
En sponsus ut medullitus tepet vira :
En sponsa iuti medullitus calet viro :
Ite, ite, foedera inite, iungite dexteras :
Adamantinis vos Cypria liget nexibus.
O te puellam, Nympha, cernat Hesperus
Licet: maritam Phosphorus cernet tamen. Lu

Ludite, nec absq; fruge, sed brevi date
Theodorulum, vel Dorotheolam scitulam.

Iohannes Theopoldus.

Εἰς τὰς αὐτὰς γάμους.

Ψαλμὸς ρκη. μεταφραστὴς παρὰ τῆς αὐτῆς

Ἰωάννη τῆς Θεοπολίδος.

Τὴν μάκαρ ἐστὶν αὐτῆς, καὶ τετράκιον καὶ θυμὸν,
Κοίρανοι ὅς δεδίασ, αὐτὰ δέτε φίλτρα φυλάξασ,
Ἰχνη ἔκαμψε ποδῶν, ὕπνη ἐκέλευσεν ἐδέυσιν,
Οὐδέποτε εἰς τινα χῶρον ἄγων, τὸν μὴ θέλε κείνῳ.
Σοὶ μάλα πολλὰ μογήσαιτι ζείδωρῳ ἄρρα
Ὅσοι ἀφειδέ' Ἰππετανὸν Δημήτερῳ ἀκτῶν,
Ὅφρα σε ἐχθαίρη τὰ ἀεργῶν σύμφωρῳ ἀνδρῶν
Λιμὸς, αἰεὶ τῷ Φιλῆσε ἢ εὐπορίῃ πολυόλῳ,
Αὐτάρκαστε πρὸς βίωτον πικρῶσι καλῶν.
Δεύτερον αὐτῆ μάκαρ, μετόπισθεν βέλτερον ἔξεις,
Ὀικκρόστε γυνὴ τῆς ἐκενόσασ καλιῶν,
Κλήματι βελτομύω στεφυλῆσιν ἀλύκιῳ, οἴκῳ
Ἀμφιελίοςοντι χλοεοῖς πετάλοισι τείχῃ.
Ἡδὲ φυτῶσιν εὐόκασ' ἐλαμῶν νεαροῖσιν,
Σίτῃ καὶ πόσιῳ κεκορημύοι ἕτες ἐδλοῖ
Ἐζόμενοι κύκλοισι ὁμοσῶργοιο τραπέζῃς.
Ἡνίδε τὸν τρόπον εὐ ἔρξει γρητῆρ μεγαδωρῳ
Ἀγνώσ καὶ κρητῶσ ἐνὶ φρεσὶ φοβόμενον αὐτῶν.
Ἡνίδε πόσα πατῆρ εἰς ἀνέρα φίλτρα κομίζεις,
Τῶν ἀγαθῶν γε μινωθαιδίων, ποτῆρ τὰδε κόσμῳ,
Μᾶλλον ὅλων θεὸν ὅστις ἀνὴρ φιλέει ἕνα μένον,
Εὐἔρξοι γρητῆρ καλῶν δώτωρ σὲ εἰῶν,
Κοίρανῳ ἐκ Σιών εὐπύργῳ, ὄρχαμῳ ἀνδρῶν,
Ἐδλῶ μὴ χατέειν, καὶ ἐδένι πῆματι κύρσασ.
Ὀμμασιν αὐτῶν αἰεὶ Σολύμων τὰδε ἦεα ἱρῶν
Ἡίσκεν ἠελίω λεύσεισ φάσῳ, ἡμαρ Ἰπ' ἡμαρ,

B 2

Καὶ

Καὶ τέκνοις μετόπισθεν εἰκότα τέκνα ἰδέσθαι·
Εἰρήνη θαλερῆ Ἰσραῆλ ὧ ναίει ὡς δ᾿ ἴω.

Γ Α Μ Η Λ Ι Ο Ν .

Δωροθέλω Νύμφῳ ἅμα καὶ Θεόδωρον αἰίσω
Δδυπερόγαμβρον. ἐμοῖς παραγίνεο Χρυσὲ κρυοναῖς,
Εὐαγέων παρὰ νύμφε γάμων, καθαρῶν τε καὶ εὐνῶν
Ποικιλόδωρε. Θεὸς παλάμῳ ἴθλωε γράφοντ᾿,
Σοῦ γὰρ ἀνδρὶ λήρης καλὰ μὴ καὶ ψεύδεα τίκτῃ.

Σπῆθεσφι γλυκερῆσι γέγηθα μέγ' εὐφροσαύησιν,
Ὅττι ἐνεστὶν ἐμοί, λιτοῖς, Ἰππῆρα, εἰχοισιν,
Εὐκάρως φερέμεν πεφιλημῶν ἀνδρὶ μαθητοῖς
Ὅκ ἀχαρίζοισιν, τῷ Νυμφίῳ ἀγλαοτίμῳ.
Οὐτοσί μοι πίσος τε καὶ ἔσκε διδάσκαλ᾿ ἐδλῆς,
Ὡσπερ καὶ πολλοὶ σεσοφισμῶν ἀνέρες ἄλλοι,
Κεκμηκῶς πείραλα πόνειε καὶ φροντίσ' ἀγρύπτοις
Ἀμλιγῆς, μάλα δειμαλέῃ τοῖς ἀντιπάλαισιν.
Ὡς καὶ ὁ Βερσμαννὸς σοφὸς, ἰδμῶν, ἔμεγαλήτωρ,
Καὶ Χασπᾶρ ὁ Οὐλεῖκ, τῷ ἄεθρα λιπόντι
Προφροῖ ἕως ὅς ἐμοὶ παιδεύματ' ὄλβον ἀνοίξας,
Δείξε λιλαιομῶν κρήνης Ἀραυπιτῆδ' ὕδωρ,
Ὅς ἢ παυροπεῦς τέτρα μόν᾿ αἰτίος ἐστὶ
Γεγάματ', οὐ γὰρ ἀληθεύειν ἐμοὶ ἔσσει ὄνειδ' ἔστι.
Φῶτας κυδαίνω τὲς ἐν πιαῖς τι γεραίρω,
Εἰ μὴ πρὸς βωμὸν πάντας, ποτὶ σωρὸν αἰείδων,
Εἰ μὴ Ἰππὶ χθονὶ τῆδε ἐνώπιον ἔραυιῶνων,
Οὐ γὰρ μιοδὸν ἔχω δόποδ' ἐν' αὐτάξιον ἄλλον,
Οὐ γέρας αὐτ' εὐεργεσίης πολυκεδέϊισον.

Ἄλλ' ἄγε Δωροθέλω Θεοδώρῃ δέρεο νύμφῳ
Ἡμετέρῃ, καὶ εὐκληρόν μιν, ἰδ' ὄλβιον εἶπε.
Πάντα μὲν ἐστὶ θεῶν δῶρων πλεῖα ἀξιεράτων,
Ὅπως Ἰππὸς βλάψαις ἂν, ἢ χθόνα εὐρυοδείλῳ,
ἢ τὸν ἀπὸ θέν ὄλυμπον, ἀγέσφατον ἢ θαλάσῳ,
ἢ τὸν ὅλον κόσμον (ζῶον ῥηθέντα Πλάτωνι).

Ἔννοιον ἔμψυχόν τε) τὰ κ' κ' ποθέντα ἄπαντα.
Εἶδ' ἑσπερῶν τὸν κόσμον, ὄρας μικροκόσμον ἐν αὐτῷ
Ἄνθρωπον, μείζω τέτων, κ' πικίλα λεύσσει
Δῶρα Θεῶ. μέσσητες γ' ἡ γ' ἄγλαόν ἐσμεν.
Ζῶον ἔων λογικόν, δῶρον τὸ λογίζεο γλώσσης
Ἡμετέρης κρέσσον. πολυφέρτερον, ὅτι πεπιθῶς
Χρυσῷ χρυσιακὸς γέγονας, τέκ' ἠδὲ Θεοῖο,
Θαρσαλέως τε, κ' ἀσφαλέως, κ' ἐλδ' ἕρη ὄσα
Χρυσόν, ἀληθοσύνην θ' ὑμνεῖν, μέγα δῶρον, ἐλέγχει
Λείψανά τ' Αὐσονίης κακότητ', ἰδ' Ἀντιχρυσόν.
Δωτίνην, Φίλον οἶκον ἔχειν, κ' ταπεινῶν ὄλβον
Ἄρκιον, ἡσυχίης μετὰ κροτοφόου κ' πᾶσι
Χρήσασθαι. δῶρον, καθαρήν κ' σύγγραμ' ἐσθλήν.
Καὶ τοῖς εὐσεβέσσι ὁμοίια τέκνα γονεῦσιν.
Εἰ δέ τις ληλάσσει τὸ Φίλον, κ' γείνοι' ἐσθλῆ
Ἐμμορε, δωτινῶν δωτινῆς ἔμμορε πασέων.

Θεοδοσίω δῶρον, Θεὸς, ἀγλαόν ἠδ' ἐρατὴν ὄν,
Δωροθέν οὐκ ἔν νεόνυμφον ἔδωκεν ἄκροισιν,
Αὐτῷ ἴπει κροτοπὴν παρὰ κροισιν ἀφ' ἡρπασμοῖρα
Τὴν παρ', ὃν τε πόσιν χῆρον, ἔ τέκνα, λιπῶσαν.
Εἰ κε Θεῶ δῶρον, γονὴ ἡσυχ', ἐνδόμυχός πε
Ὅυτε πείδρομον, ἐκ θυμῶν ἐργασσάμενον,
Ἄγνη, εὐπατέρια, δέμας χαρῆος, σαόφρων,
Χρυσόσεβης, Φιλόμοχθον, εἰς τιμῶσαι τολῆας.
Ὀυρανόθεν, μέγα χαῖρε λαχῶν, Θεόδωρε γυναικῶ
Χρυσόσεβη, Φιλόμοχθον, ἐὸν γρητῆρα Φιλεῦσαν,
(Τὸν πολιοκρόταφόν τε, γεραμρόμυθέν τε γέροντα
Κίνδιον) ἐνδόμυχόν τέ, σε κηρόφιν ἀμφαγαπῶσιν,
Ὅυτε πείδρομον, ἀλλ' οἰκερὸν, ἰδ' εὐπατερείων,
Σώφρονα, σώμα καλλιῶ, καθαριῶ, κ' παρθένον ἀγνῶ.
Χαῖρε λαχῶν ἐκυρὸν ζυμμύστω, ἠδὲ συνεργὸν
Πισόντ', ἀγχίθυρόν τε. εἰς Θεὸς ὡς θεράποντας
Ὅυ μόνον ἀτρεκίης ἀλλήλας ἤθελε Φίλτρῳ
Ξυωδῆσ' οὐρανίης, ἐρατῆνης ἠδ' ὁμοίους,

B 3

Ἄλλα

Ἀλλὰ καὶ ἀρραγέῃ Φιλότητι ὁμόφρονι δεσμῷ,
Τῆς καὶ ὁμοζυγίης, θαλάμοιοιτε, ἠδέε θεσμῷ.
Ὡς ἔργον θνητοῖσι φίλον, τοῖς ἑδέ τ' ἀπτεχθῆς
Ἀθανάτοισι, ὁμόνοια καὶ εἰρῆνῃ τε θαλυῖα,
Ἐσθηλυμδρῆ ἐν ᾧ Θεῷ, καὶ ῥήμασ' ἐκείνας
Ἀψεύστοις, χριστῷ μέγα κηρύκεσσιν ὄνειαρ.
Παυροῖδοι δ' ἀνδρῶν ἀδόλως καὶ κηρόθ' ἐκείνω
Δίζοντα, παῦροι καὶ αἰαζητῶντες ἔτετμον,
Παυρότατοι δ' αὐτῶν δηρὸν Φιλέσσι σαῶσαι.
Τρεῖς μάκαρ ἔν, ζητῶν τε, καὶ εὐρῶν, ἠδέ φυλάσων
Εἰρῆνω, καὶ ὁμοφροσύνῃ, Φιλότητι ἰδ' ἀρεθμόν.
Καὶ σὺ ὦ εὐδαίμων, ὑμφῆ, καὶ ἑσσι μάκαρα,
Ἄνδρα λαχῆσαι σοφόν, θεόδωρον δῶρον ἄριστον,
Δῶρον Ἰππεραγίας μέγα, καὶ γέρας ἠὲ Θεοῖο.
Τίμιον οὐτ' ἀνῆρ, Ἰπιδόης ἔτε νόοιο,
οὔτε φυῆς ἀραγῆς, ὑψηλὸν ἐν ἐλλογίμοισι
Κυδόν. Χρῆστοφίλης παρῆσῶτα, καὶ ἠπιόθυμον,
Τὰς χεῖρας κατὰρὸς, κατὰρὸς φρένας, οἷσι σωεργοῖς
Μυροπόλοισι φίλον, ἑδ' ἀκερατῆσιν ἀπτεχθῆς.
Θεασεσὶν διδαχῆ, καὶ ἄλλαις ἀρεταῖσι φαινοῖς
Ἐβραίων θ' ἀγίας δεδαημδρῶν ἔξοχα γλώττης,
Ἡδυεπῆς χριστῷ κήρυξ, ὅπως ἠδέ θεῆς
Δωροθῆ θεόδωρον ἔχεις ἐρικυδέα φῶτα
φαβερίμιον, Θεὸς ὄντινά σοι περικαλλέα μιοθόν
Τεύξατο παρθενίης, βίότα καὶ ἀμεμφέῃ εὐχῇ.
Χαῖρε, καὶ ἄνδρα γέραρε τῶν περὶ τῆμονι θυμῷ,
Ὡς κώρη, καὶ μελιχίῳ παρῆσῶσεο μύθῳ.
Οὕτως εὐτυχῆς ὑμῖ, πολυχρόνιον τε βίοιο
Τέρμα Θεὸς δώσῃ, πυρσὸν καλόν, ὄλβια λέκτρα.
Νυμφίῃ ὦ δεσμῷ ἀρεθμῷ χριστῷ, καὶ αὐτῷ
Ἄλκιμοι σῶτερ, Ἄνα κρείόντων, δῶτορ ἑάων,
τῶνδε παρόντι γάμον σῆμαξον νεύματι πρὸφρων,
Ἀμφεῖν καὶ βίοτιο δὸς ἡσυχία δητὰ κέλῳ τε
τιμνέμδρ, αἰδῖον μετόπισθεν χάριμα παραχῶν.

Δωρο

Δωροθέλω νύμφη ἄμα καὶ θεόδωρον αἴεσα
 Καδδύναμιν Ἰπθίης τάσδ' αὐτε γάμοισι προσδύχασε.
 Ὡ γὰρ χεῖρε, πόν πολυτλήμονα εἰσὶδ' ὄμιλον,
 Ἐπιφάμῳ χαλεπήσιν αὐ ἔνθα καὶ ἔνθα θυέλλης
 Δυσμύρων τε, καὶ ἀντιπάλων, κακὰ μηχανοῶντων.
 Οὐχ' ὀρέασι, ὅπως ὀλοὸν δένει ἀγελοῦμένων
 Τυρκῶν ἐκπέρσαι μέλλει χθόνα Τευτονιδῶν;
 Οὐχ' ὀρέασι, ὅπως ἀνδρας κτείνῃσι, νέεσ τε;
 Λαμὸν ἀποτμήγῃσι φίλοι μάλα νηλεῖ χαλκῷ,
 Νῶτα δὲ ἢδ' ἦτορ τόδε λοίγιον ἀορῆεντες,
 Παῖδά τ' ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκυρήσιν ἑόντα.
 Μητρὸς, τοῦ δ' ἄλλης ποτὶ δέλιον ἤμαρ ἄγασσι,
 Ἐχθιστοὶ παύθεοσι τοῖσι, τοῖσι χεῖρα δῆσι,
 Σὸν τε κλέει σθέσασα μεμαῶτες ἐν ὀψιγυίοισι,
 Νήπιοι οὐ νοέοντες, ὅτ' ἀσθεσὸν σεο κλείει.
 Ἴλιον ὡς δ' ὄνω βεβαρημένον ἔπρατον ἄετι
 Ἀργεῖοι, κάλχαντ' ὅπι, τέχνησι δ' ἔπιε,
 Κλεψυνοῖσι λόγοις τε καὶ ἀμυλίοισι Σίνων.
 Ὡς ἀνδρας τε ποτὶ βεβαρητότας ἠδὲ καὶ ὑπνω
 Τεύτονας (ὡ πολλῶν πλῆθοντας ἀτασθαλιῶν,
 Καὶ τὸδ' Ἰπθί ἀφραδίας κακὸν ἀμφαδόν σὺν ἐσπρῶντας
 τεύτονας) ἐν λεχέεσσι, γένητε μάλ' ἄχρηια Τυρκῶν
 Φύλα, δαμᾶν, σφάξαι, καὶ τείχεα πάντ' ἀμαθύναι.
 Κάλχας σφιν Μαχομήτης, χ' ἵππων ἔτλ' ἔξει ἔνυω,
 Θρέψε δολοφρονέοντ' ἄρα Γερμανίς αἴα Σίνωνα,
 Πρήγμασιν ἐν μεγάλοις Σίνων τὰ πρῶτα κομίζει,
 Θῶπες, καὶ προσδοταί, νόον ἀλλοπρόσαλλον ἔχοντες)
 Χειρομάχοι φιλοχρείοισιν κακὰ μητιόωσι
 Πολλὰ καὶ αἰνὰ, λόγον ψυχροσόον ὑβρίζοντες.
 τὴν ἢ σὺ ἐκ θεὸς ἔτελεσον τόγ' ἐελδομύροισιν
 Ἐλπώριω, σοῖς πασιν ἀτὰρ κρήνην ἐέλδωρ,
 Οἷ σε θεὸν μένον, καὶ ἐτήτυμον υἱὸν ἀνέγνων,
 τῆνομα λιστόμυροί τε καὶ αὐτὰ ῥήμα σέβοντες.
 Καὶ σὺ φίλ' ἴχεο χεῖρε χολέμυρ. ἔ γδ' εἴκει

Precatiuncula
 ad-
 uersus Tur-
 cos, &c.

Αὐτῶ

Λύτρω λυτρωθέντα λυτρωῖ καὶ αἵματι ἱρῶ
 Δῆμον ἀνάχτην ὄλον, καὶ ἀναχρεῖται ἱρὸν ὄμιλον.
 Φείδει δ' ἐκλεκτῆς ποιμνῆς, καὶ λαὸν ἄχραντον
 10el.2.v.17. Μὴ χραίνειν σεῦ ἕα, κ' ἀχαινεῖται ἄχαιοι ἐθνεῶν
 Φῦλον ἕπερ φιάλων, θείω τ' ὄπιν σὸκ ἀλεζόντων.
 Οὔτε κτεαρσο σωρόκτητον ἕπερ ζυγὸν ἄξον
 Δάλιον, οὔτε φίλοις δὸς ἀνάσσειν παρὰ Τυράννης.
 Τίθη σὺ ἐν γλώσσησι φέρειν ἀξέες ἀχαλίνοις
 Ὅσαυτ' ἕας τοίω: πᾶρ νῦν θεὸς ἐστὶν ἐκείνων;
 Σῶζε τιμὴν ἀγέλλω, κ' Ἀλεμανίδῳ ἐκτὸς δρεῖρης
 Οὐλομύων ὄλοας Τυρκῶν δὸτ' ἀλαλκε Φάλαγγας.
 Φείδειο νηπιᾶχων, ὧν οὐπὼ ἴπισατο θυμὸς
 Κήδεα (οὐ πατρὸς γὰρ ἴπ' ἀλγεσιν, ἀλλ' ἴπ' μαζῶ
 Θυμὸν τιτθῶ: ἔχει, τὸ δ' ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ
 Κηδεων) ὅσσ' ἡμῶν ἅμα σφῶν κεφαλῆσιν ἐφῆπται,
 Σὸν κλέθ' ἀλλ' ἀπαλοῖσιν ἴπ' σμάτεσι φορῶσι.
 Τότωνίς αἶα, φίλη πατρὸς, εὐσεβέων τροφῆ μοιστέων,
 Τῆς καὶ θεσπετῆς ταμιεῖον ἀγακλυτὸν ὀμφῆς,
 Ἦν ἐφέλεις ἐχθρῶς, καὶ ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνου,
 Λυχέειθ' ἀλλοτρίω τ' ἀπο ζεύγλιω νόσφι βαλῶσαι.
 Ὀργιύ τ' ἐκπροφυγῶσαι θεῶ, καὶ αἰπὺν ὀλεθρον:
 Χερσὸν, ἀληθῆς, ψευδῶ, ἔριν, κακότητῳ, ἀθώοις,
 Στήθεσι, πανσυδίη, σάφα, πάντοτε, ἐκ, φυγάδεσσι,
 Σπέρη, φύλαξον, ἔλεγξον, ἀλδύ, αἰανηφειβοηθῆ.

Domino Sponso, Præceptori, Compatri,
 ac in Christo fratri suo venerando,
 Petrus Schuman F.

Cl 1926

ULB Halle 3
001 556 118

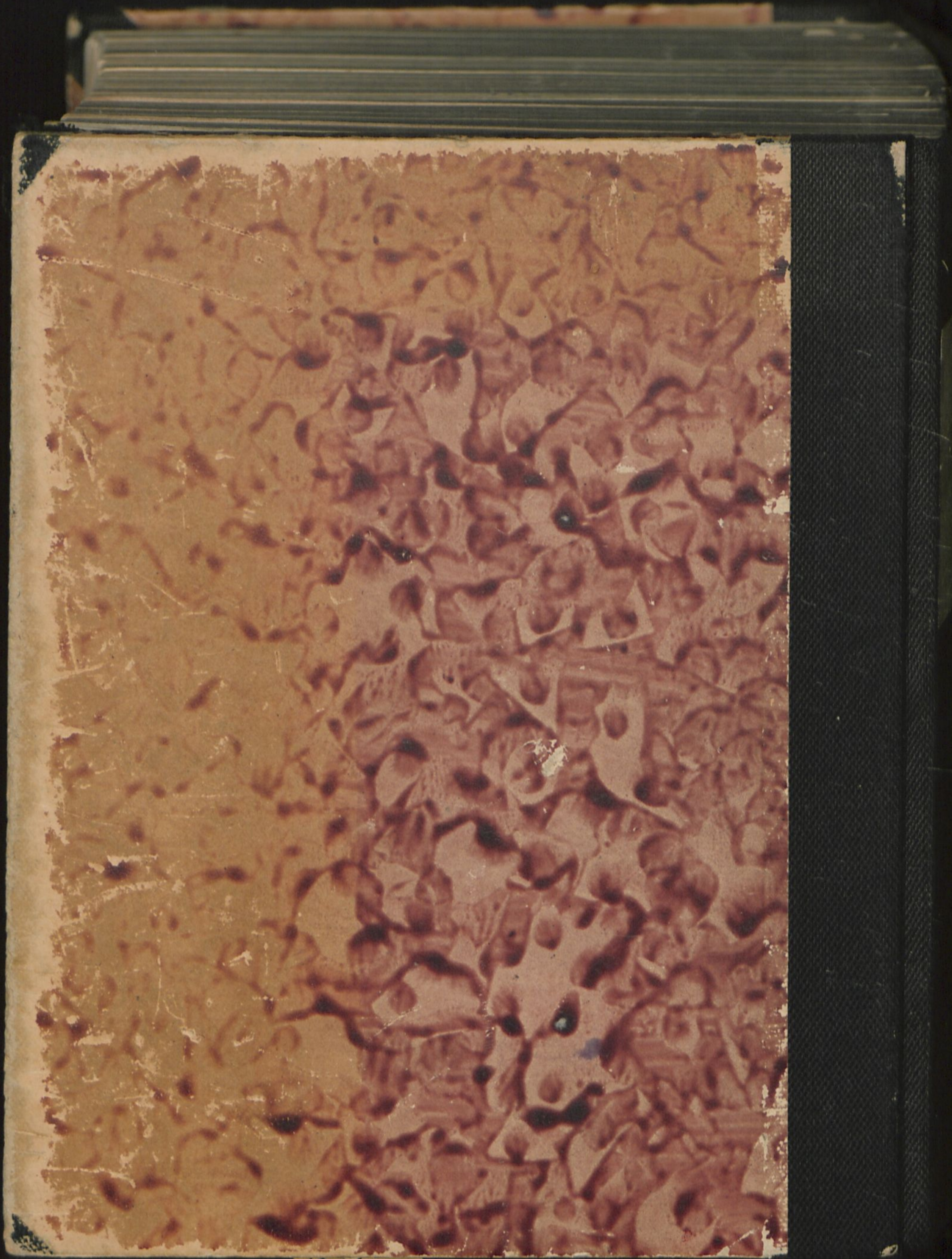

Stk. 6 = Handschrift

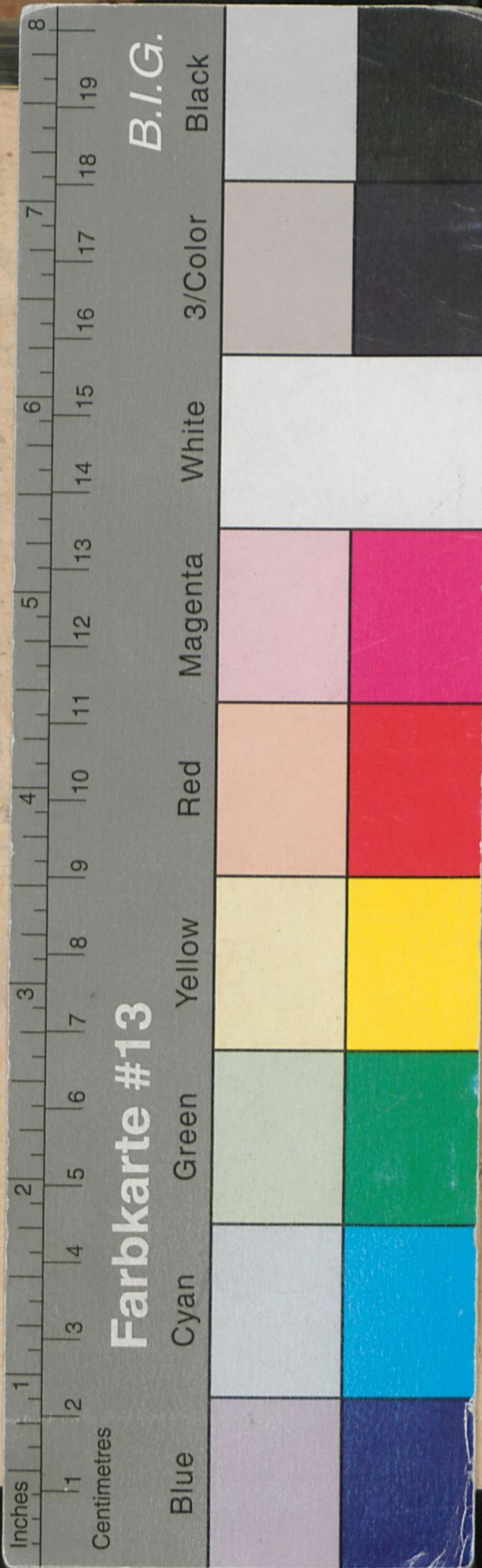
Sb.

Paul Friedrich
Buchbindermeister
Merseburg a. S.

VPA 7

46
-3271
NUPTIIS SECVNDIS
REVERENDI ET
DOCTISS. VIRI DN. M.
THEODORI FABRICII, ECCLESIAE
Christi Iesu in veterum Soraborum metropoli ad D.
Bartholomæi ministri, atq; illustris Gymnasij
linguæ sanctæ professoris
digniss.

CVM
LECTISS. VIRGINE DORO-
THEA, REVERENDI ET DOCTISS. VIRI
DN. M. NICOLAI KINDII, EIVSDEM ECCLE-
siae pastoris vigilantiss. atq; S. S. Theologiae
professoris F.

Carmina cum solenni votorum appre-
catione nuncupata

AB AMICIS.

SERVESTÆ
Imprimebat Bonaventura Faber.
ANNO M. D. XCIV.